ცნობის ფურცელი

№ 2158 | ხუთშაბათს, 22 მაისი | 1896—1903 | ყოველდღიური გამოცემა | № 2158

ვაზისთვის დღის: წყლისგამო—6 მან., ცალკე თვეში 50 კ. ოთხ., ოთხ.—3 კან., დამტკიცებით—5 კ. ფასი განცხადების: ერთხელ სტრიქონი პირველ ნაბეჭდზე—10 კ., შემდეგზე—5 კან.

სალაპარაკო და დასაბეჭდი განცხადებები მიიღება: „ცნობის“-ტფილისის ფურცელ“. რედაქციის კორესპონდენტის ვინც ჩვენ ჟურნალ, № 37 და ჯ. კან. პროგრამით პასპორტების კომისიონერ (ეკატერინის ქუჩა) ასრულებს ორს.).

ხელ-მოწერილი წერილები არ დაიბეჭდება.—დასაბეჭდი წერილები რედაქციის სახელით უნდა გაიგზავნოს.—პირადობის მოწმობისაგან რედაქციასთან შეიძლება ყოველ დღე, ქვირა-შვიდეის გარდა, შუადღის 11—1-ამდე საათებში.

ფასების ცხრილი: Тифлисъ, въ редакціи „Цховпись-Путеводителя“-„Мозаикѣ“. ТЕЛЕФОНЪ № 372.

ამ ნომრისათვის ხელის მოწერილ მოზვავებით „ცუნათიანების დეპარტამენტის“ მე-119 №-რი.

ნანო დიდთას ასული ტრანიელიშვილის და ნანო ხარიტონის ასული მთავრდებიანის ტელეფონის ოფიციანტის ოფიციანტ ნათელაური და ნაცრისთან გარდაცვლილის პირველ-ადგილური ქმრისა, ხოლო მეორე—დაუფიწარი ძიძის

ბესატონ დიმიტრის ძის ტარიელიშვილისა. (2—2)

ᲮᲡ ᲐᲛᲐ ᲛᲐᲘᲡᲘ ᲛᲐᲜᲔᲛᲓᲔ ᲓᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚ-ᲛᲔᲛᲙᲕᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲗᲕᲔᲗᲐᲜᲐᲠᲨᲘ

ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების სასარგებლოდ გამიართება

ᲡᲔᲘᲠᲜᲝᲒᲐ

სცენილმოქმედი მაშრითური,

ბაზრობა დაიწყება შვიდიდან 12 საათიდან. ბილეთი დაიწყება ორი ხთრო მეტისაკა, ბილეთი იქნება: **ᲡᲐᲑᲐᲖᲘᲝ ᲑᲐᲚᲙᲝᲜᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ, ᲑᲘᲚᲔᲗᲘ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲙᲚᲐᲡᲘᲡ, ᲞᲚᲐᲢᲪᲔᲑᲖᲔ, ᲛᲐᲘᲜᲪᲮᲝᲛᲐᲖᲔ, ᲡᲘᲪᲮᲔ-ᲙᲐᲠᲒᲔᲑᲖᲔ.** თეატრის ფოიეში: **ᲪᲔᲚᲖᲔ.**

ბილეთი შესახელელი ბილეთი ღირებული 20 კაპ. (ბავშვებისთვის 10 კ.) (3—უ.—2)

სტუდენტ ამაღლებელი ზარბაზანი (მორტირა)

კელვინის სისტემისა

„ᲘᲓᲔᲐᲚᲘ“

სახალხოსმორისო კონკურსზე ლიონში **უმაღლესი ნაგუძარი** მიუღია. მკვიდრად გაკეთებული და ხმაურებაც **ᲡᲣᲚ ᲣᲛᲘᲜᲯᲐᲠᲔ** შეიძლება. სრულიად რუსეთისათვის ერთადერთი ჭარხლისადგილი **ᲐᲓᲔᲚᲐ ᲣᲘᲚᲘᲐᲛ ᲭᲐᲠᲚᲔᲖᲘ**. ოფიციანტი ქუჩა, სახლი მაკარონისა. **ᲪᲔᲚᲘ ᲛᲝᲜᲐᲖᲔ** 150. ზარბაზნების საწყობი სარკინიგზის სახლში, წინანდის ჩიხში. (0—18(

ტფილისის კერძო სამკურნალო

ᲛᲐᲜᲒᲐᲚᲘᲡᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲡᲐᲐᲗᲔᲑᲘ.

(ქალაქ-საშუალის სკვერ)

ყოველ-დღიურად იქნება ყოველ დღე,

ᲓᲘᲚᲘᲗ.

ᲓᲘᲓᲘ ᲓᲘᲓᲘᲡᲐᲓᲐ—ქალის სნეულებანი 8—10 საათამდე.

ᲓᲘᲓᲘ. ᲛᲣᲨᲔᲑᲘ. ჯერის, ჯვლის და ტვინის ნ—10.

ᲓᲘᲓᲘ. ᲥᲘᲠᲣᲠᲒᲘᲐ—ზანავები: თანშესხმა, ოთხშაბ. და შაბათობით 10—11 ს.-მედ.

ᲓᲘᲓᲘ. ᲓᲐᲓᲔᲑᲘᲗᲘᲡ ᲡᲜᲔᲣᲚᲔᲑᲐ 10—11 საათზე, ხანშესხმით, ხუთშაბათობით.

ᲓᲘᲓᲘ. ᲨᲘᲜᲐᲣᲠᲘ ᲡᲜᲔᲣᲚᲔᲑᲐ—ყველის სნეულებანი 10—11 საათზე, ხანშესხმით, ხუთშაბათობით.

ᲓᲘᲓᲘ. ᲛᲔᲠᲒᲔᲕᲘᲡ ᲡᲜᲔᲣᲚᲔᲑᲐ—ხელის სნეულებანი 10—11 საათზე, ხანშესხმით, ხუთშაბათობით.

ᲓᲘᲓᲘ. ᲓᲐᲛᲬᲕᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲡᲜᲔᲣᲚᲔᲑᲐ—ჭრილობის და ნაწყლების სნეულებანი 12—1 ს.

ᲓᲘᲓᲘ. ᲛᲔᲜᲘᲜᲒᲘᲡ ᲡᲜᲔᲣᲚᲔᲑᲐ—ზანავები: თანშესხმა, ხუთშაბათობით 10—11 საათზე, ხანშესხმით 1—2 საათზე.

ᲓᲘᲓᲘ. ᲨᲘᲜᲐᲣᲠᲘ ᲡᲜᲔᲣᲚᲔᲑᲐ—ნაწლავის და ნაწლავის ჭრილობის სნეულებანი 10—11 საათზე, ხანშესხმით, ხუთშაბათობით.

ᲓᲘᲓᲘ. ᲛᲔᲚᲘᲜᲓᲘᲡ ᲡᲜᲔᲣᲚᲔᲑᲐ—ნაწლავის და ნაწლავის ჭრილობის სნეულებანი 1—2 საათზე.

ᲓᲘᲓᲘ. ᲡᲛᲘᲜᲓᲘᲡ ᲡᲜᲔᲣᲚᲔᲑᲐ—ნაწლავის და ნაწლავის ჭრილობის სნეულებანი 1—2 საათზე.

ᲓᲘᲓᲘ. ᲓᲐᲓᲔᲑᲘᲗᲘᲡ ᲡᲜᲔᲣᲚᲔᲑᲐ—ნაწლავის, ხანშესხმით და ყველაფერის 5—6 საათზე. (მაკარონის ნაწლავის ჭრილობის სნეულებანი).

ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲓᲦᲔᲔᲑᲘ—ყველ ხელ. ოთხშაბ., ხუთშაბ. და შაბათობით, 5—6 სახა.

ᲨᲔᲜᲘᲨᲕᲜᲐ ექიმი **ᲓᲘ. ᲨᲔ. ᲜᲐᲜᲐᲘᲐᲫᲔ.**

სამუშაოების ქვეშ სიკვდილ თითქოს.

ფასი ბარეების და ნაწილების 50 კან.; ოპერაციების მოთხრების. ჭრილობანი—სანი მანათობელ ზეთობები.

ᲛᲘᲓᲘᲜᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲥᲣᲩᲐ, საკოლოსიოს ქუჩის, სახლი საკანონიერო, **№-21.** (ავტობის ქუჩის დასრულებლა.)

ტელეფონის № 274 (წლ.

ᲓᲘᲓᲘᲡ ᲓᲘᲓᲘᲡ

ოფიცრ პაულის ძე

ᲐᲮᲐᲚᲨᲔᲜᲘᲡᲨᲕᲘᲚᲘ

იდგის ყოველდღე კაბილ სნეულებით ავადმყოფების ღილის 8—16 საათ. და 11—2-მდის, ხოლო საღამოობით 5—7-ჯერ. ქალაქ-საშუალებებში 9—2-დის და საღამოობით 5—7-ის.

ადრე ბაზრის ქუჩა, 38. (წლ.

ᲓᲘᲓᲘ

ვ. ს. მუსხელიშვილი

მიიღებს თვალით ავადმყოფებს დილით 1—8 საათ., საღ. 6—7. წუნდის ქუჩა № 24 სახლი ვაჭრობისა. (წლ.)

ᲪᲮᲝᲛᲐ

„ქართვ. შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების“ წევრთა, 1—15 მაისის განმავლობაში:

№№	სახელი და გვარი	ჯ.	კ.
91	გიორგ. სიდამონ-ერისთავი	6	—
92	ქრისტეფორე შალვ.შვილი	10	—
93	ილი ბეჟიშვილი	6	—
94	ქეთინო ჯაფარ.	6	—
95	ანდ. დავ. ჭანიშვილი	6	—
96	ანდ. ილ. თოლია ჩიქვანი	6	—
97	მელ. დავით-ქუთათ.	6	—
98	მელ. ბესარიონ ჩხიკვიშვილი	6	—
99	მელ. ვასილ ლოლაშვილი	6	—
100	მელ. ხაშან ლეკიშ.	6	—
101	ფელ. ვრანცი ჩ. ჩხეიძე	6	—
102	კვალატოზ თათარიანც	6	—
		73	—
	სულ ამ წლის განმავლობაში:	235	35

„ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების“ კრებული

ამით აცნობენებს, რომ კვირას, 1 იენისს, დილის 10 საათზე, ტფილისის სათავრო-ზნეობრიო ბანკის სადგომში დანიშნული საზოგადოების წევრთა წლიური

საზოგადო კრება.

განსახილველად შემდეგი საგნები:

1) წლიური ანგარიშები საზოგადოების 1902 წლის მოქმედებისა;

2) მოსსენება სარევიზიო კომისიისწლიური ანგარიშის შესახებ;

3) საგარეშო ცვლილება შემოსავალ-გასავლისა 1903 წლისათვის;

4) არჩევნი გამგეობის ერთის წევრისა და კანდიდატისა;

5) არჩევნი საზოგადოების ახალ წევრისა. (3—უ.—1)

სასწავლო-საქმეთა საზოგადოების საბჭოს სხდომა ამ საზოგადოების წევრთ

მოიბარებენენ

წლიურ კრებაზე,

რომელიც მოხდება პარასკევს, 23 მაისს, სადღის 8 საათზე.

ᲓᲐᲮᲡᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲡᲐᲙᲘᲗᲮᲘ.

1) ანგარიში საზოგადოების მოქმედებისა 1902 წელს.

2) ანგარიში სამდღიანო სკოლის მოქმედებისა 1902 წელს.

3) არჩევნი საბჭოს ერთის წევრისა.

კრებაზე დასწრება გარეშეთაც შეუძლიანთ. (2—94—1).

რედაქციისგან.

მაისის დამლევს წლიურ ხელის მოწერილობს დაურიგდებით **ᲐᲠᲘᲔᲜᲘ ᲘᲛᲘᲡ ᲐᲮᲚᲘᲡ ᲗᲐᲕᲘᲡ ᲐᲮᲡᲔᲜᲘᲡ.** ვინც ფული სრულად არ შემოუტანია ან ტელეფონის გარეშე გამაგზავნებიდან 30 კ. არ გამოუგზავნია, რედაქცია სთხოვს დროზე გამოუგზავნოს ხელის ფული.

სამოსახლო ადგილი

300 ნაჩარი სახ.

ᲘᲫᲘᲓᲔᲑᲐ

ვერაზე, ბეგს იქით, სახ.-ახ. სკოლის შენობის პირდაპირ.

იქითხეთ: „ვერა-კითხვის საზოგადოებაში“ ქუჩაში შვილთან, ან ოსიპოვის ვიერო კ. კრასნოგორსკის ქუჩისან, სახლი ხატიევის. № 7, მე-9 ნაწილში. (10—5.—9)

ᲓᲘᲓᲘ

ვ. ᲓᲐᲛᲒᲐᲨᲘᲫᲔ

იდგის შაბათან და სამაგ-ში ყველაფერი ავადმყოფების სადღის 6—7 საათამდე.

ბინა: ბარონის ქუჩა, № 22, ოთხი ფანჯის ქუჩის კუთხესთან. **ᲢᲔᲚᲔᲤᲝᲜᲘᲡ 612**

საზღვარ-გარედ

ᲡᲐᲮᲘᲐᲜᲝᲔᲑᲘ. „დილი ნიუს“-ის პარიზელ სწორების უმეტესობის ძლიერ გაუხარდება, კლერკალების წინასწარმეტყველება რომ ასრულდეს. კლერკალები ამბობენ: რომის პაპი ისე გულ-მთლეულია სადრანგეთზე, რომ ადმოსავლეთის კათოლიკეთა მფარველობის უფლებას ჩამოართმევენ და გერმანიის იმპერატორს გადასცემსო. ეს იმპერატრიცის კლერკალები, მაგრამ თითონვე კი დარწმუნებულნი არიან, რომ პაპი არა იქს ამას, რადგან პაპი თავის შემოსავლის მთესტებულ ნაწილს საფრანგეთიდან იღებს. ლეო მე XIII-ს ამერიკიდან 4 მილ. ფრანკამდე მოსდის, საფრანგეთიდან კი 20 მილიონამდეც, იმის გარდა, რასაც საფრანგეთის მოსახლენი, ლურდის სალოცავი და სხვ. უგზავნიან.

◆ როგორც ფიქრობ, უკიდურესმა მარცხენა პარტიამ ტკბილეულის სახელმწიფოსაგან განკალვებით მოიპოვა; რადგანაც მოპარპარი ამის თაობაზე წინადადებას შეიტანა, მაგრამ პალატამ **265** ხმით **240** წინააღმდეგ უარჰყო. მოუპოვნ წინადადებაში, გუნდის წესით: მოუპოვნ წინადადების წინააღმდეგნი იყვნენ **226** ოპორტუნისტის წევრი და **29** მთავრობის პარტიისა. ამ წინადადების მოუპოვნენ **238** სოციალისტი, რადგანაც სოციალისტი და რადიკალი და **2** ნაციონალისტი (ლაბი და ლეგრანიე). **46** დეპუტატს კენჭის ურაში მონაწილეობა არ მიუღია, ამათ შორის **7** მინისტრს, **37** მთავრობის მოპირე დეპუტატს და **2** ოპპოზიციის წევრსა.

მთავრობის მომხრე გაზეთები ძლიერ გაჯავრებია ამ დადგენილებაზე, სამაგიეროდ ოპპოზიციის გაზეთები ძლიერ გაუხარებია. კომპრს ხმა არ ამოუღია ამ საქმეზე, თითონ პალატას მიანდო, როგორც გინდოდეთო, ისე გადაწყვეტეთო. რასკვირველია, რადიკალების კომპრს ასეთი ქცევა არ მოეწონება. ზოგიერთი რადიკალი კომპრის გადაყენებასაც კი ნდომობს. ესენი უსაფუძვლოებენ კომპრსა: რადიკალებს მაგიერად არად აგდებს, სოციალისტებს კი სულ თვალებში შეჰყურებსო. სოციალისტების გაზეთები მეტად ცხარედ წერენ კომპრსა. ერთი რიშარი სწერს „ბატი რუსკიეზეც“-ში: სოციალისტები დემოკრატიის სასარგებლოდ ცხოვრობენ კომპრსა, ეს დამბრალი სოციალისტებისა. სოციალისტები არ ჰპყვებიან იმ რადიკალებს, რომლებსაც კომპრის გადაყენება სწყინთ იმ აზრით, რომ იმისი ადგილი თითონვე დაიკავონ.

კლემანსოც კომპრს ეზრახება. კლემანსო გაზეთ „ჟურნალ“-ში სწერს: კომპრი მაინც ერთად ერთი კაცია, რომელსაც შეუძლიან კლერიკალების წინააღმდეგ ბრძოლა და კონკორდატის გაუქმების (ანუ ტკბილეულის სახელმწიფოსაგან განსაკუთრების) დამზადება.

◆ პარიზში კიდევ მომხდარა შეტაკება კლერიკალებსა და ანტიკლერიკალებს შუა. ფარისეელ შაბათს მილოლონის დარბაზში ქრისტიანულ სოციალისტურმა გაზეთმა „სილონ“-მა დიდი კრება მოახდინა. ამ კრებას სულ ათასოდენა კაცები დასწრებენ: პატრიოტები ბოლ ლიგისა, ბონაპარტიზმის მიმდგომია და სადრანგეთის სამხედრის წარმომადგენლები. კრების გათავების შემდეგ, კათოლიკეები რამდენიმე ბაკუნებისაკენ გაემართნენ, მაგრამ აქ ანტიკლერიკალები დახვედნენ. მოპარჭებირენი მეშტები დაერიგნენ ერთმანეთს; ზოგმა ქუდი სრულიად დაიწყო, ზოგმა რეგოლვერიც დასცალა. პოლიციამ დიდხანს ვერ გაჰფინები ხალხი; რამდენიმე პოლიციელი დაჭრეს და დასჭრეს. პრძოლის ველზე ბოთი მძიმედ დაჭრილი კაცი დარჩა. ბევრი ხალხი დაატყვევებენ.

ᲓᲐᲙᲐᲕᲔᲑᲘᲐ (კაცის შეკვლა ადგილის დასაკ). წარსული სამშაბათს გერმანიის სამხედრო სასამართლომ ლეიტენანტ რობერტ გიუნტერის საქმე განიხილა. გიუნტერის თავის ნებით შესულ ჯარის-კაცის მოკვლა მჭიდროდ ეხებოდა. სწორედ სახალხო სანქი ნაფიცმა ამ ფაქტის გაძლიერებულება, ოფიციერს ისე გაჯავრებია თავი და ამაყად უცინიდნენ თავი, რომ ცხეთი სანიერი ამბები ხოლიდან უნდა გაეკონები. მოკლეული გარტნაი გიუნტერის ამხანაგი ყოფილა: სკოლაში ერთად უსწავლიათ. გარტნაი ერთხელ გიუნტერს შეჰხედნენ და სამიერო სალამი არ მიუცია; ოფიციერს შეშინებ უბრძანებია, გარტნაი ბოჭებ-ჭაობაში წაუყვანებია. გზაში გარტნაი უცებ გაქცეულა. გიუნტერი მიუწევია თავის მეგობარის და ხმლით დაუჭრიხია; გარტნაის იქვე სული დაუფიტავს. სასამართლოში ბევრი რამ გამოარკვია საზოგადოდ და გულის მომკვლელი. გამოჩნდა, რომ სანქციით გარტნაი მთელი ყოფილიყო, გიუნტერის კიდე, თორემ, მეტად მოსწონდა თავი თავის საქციელით და ამაყად ამბობდა ხოლმე: ნახეთ, რა მამაცი და სასტიკი ოფიცერი ვარო. სასამართლომ კი სხვა თვალით შეხედა საქმე და გიუნტერს სამსახურიდან გადაუყენება, ჩინის აყრა და ოთხის წლით ციხეში ფაჯარინერება გადაუწყვეტა. პრაკტიკაში ციხეც ფეხებრივ ციხეა: 6 წლით ციტრაციი გავგზავნათო.

ᲐᲡᲐᲩᲥᲐᲠᲔᲑᲔᲚᲘ ᲛᲣᲨᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ (ხარკოვის ამბავი). ტკარო-ჩეხების გაზეთი „პოლიტიკ“-ი კიდევ სწერს, რომ ხორვატიაში მთელი ხალხია აჯანყებული. ხალხი იმ ადგილებშიაო არი წყნარებენ, სადაც სამხედრო წესები შემოღებია. ხმა დადგა, ხორვატის მთავარმართებლის აუდიენციის დროს იმპერატორს ხახოსნე, ნება მიბოძეთ მთელ ხორვატიაში წესები დაგიწესოო.

◆ ვენის რეიხსრატში კიდევ ჩამოადგენ ლაპარაკი ხორვატის საქმეზე. დეპუტატები მთავრობას წეკიტიხენენ: დალმატიის ღუმბატები იმპერატორის რატომ არ მიიღოო? ამას გარდა, როცა სლავიანნი სტუდენტებმა ვენაში მცოც ხორვატის მთავარ-მართებლის წინააღდეგ დემონსტრაცია მოახდინეს, პოლიციას ძლიერ სასტიკად ხდ მოიქცაო. დალმატიის დეპუტატებს მიანდომნ უსაფუძვლო ბრალდებას ხორვატიის ბანკის ნების არ ძალუძეს. ხორვატების ხალხისათვის,

რომელმაც თავისი სახელი საკუთარის სისხლით ავტორის ისტორიის უბრწყინვალეს ფურცლებში ჩაწერა, მეფე ალან არსიბობსო.

პორტელმა მინისტრმა კერპერმა მეტად მკაცრად უპასუხა დეპუტატებს. კერპერმა სთქვა დალმატებმა კრულ და ტენდენციოზიური ავტატია გამართეს. მას ჰქონ, რაც ბრეულიმა დაიწერა, მარტო ორი კაცი მოსკლეს ცნობებშია. სამხრეთ სოფიაზენი და ჩერნაზემიანი. ორივე უცვირიან მინისტრს). იმპერატორმა კონსტიტუციის თანახმად არ მიიღო დალმატები. ავტორის თავისი დრონდიც ეცოდა. ძლიერ კარგად მესმის ტრაგიული გრძნობის ძალა, მაგრამ რეაქციაზე მაინც წესიერება უნდა დაიცვას და ისეთი რამ არ მოსთხოვოს მთავრობას, რისაც ის არაფერად არ შეიქნიან. რა საჭირო იყო არეულობის გამოცხადება; ეს ცხრაბეში მარტო სახელს უტეხენ იმპერიას. ძლიერ კარგად მოიქცენ ტრანსპორტის მოსაწერები, რომ ხორცხლის ახლეულობის დემენტის ან ფიქრები არ ღირებენ. ჯარი მეტად დაწყნარებულად იქცევა. არავითი უფიცრობა არ ხედება. ხორცხლისაში სამხედრო წესების ძალით არავინ დაუწყნარა, ჯარს ერთიც არავინ მოუკლავს, მხოლოდ ორი კაცი დასჭრეს. ცნობები, ვითომ ჯარების ზოგიერთ პროვინციებშიც არეულობა იყოს, მეტად გაზვიადებულია. ძალიან ცხრებენ, რომ ლიუბლიანიდან უწესობა მოხდა. მაგრამ სამწუხაროდ ამ დანიშნულ დროსვე ლიუბლიანაში დაწყნარდა.

ტერმინალებმა ძალიან მოიწონეს კერპერის სიტყვა და, როცა მინისტრმა სიტყვა გათავა, დიდი ტაშის ცემა ატეხეს. სლავიანების კი სამნიშნის უცვირილით პროტესტი გამოუცხადეს. დალმატები უცვირილენენ კერპერს: «ფიქრილური ღიმილი ბრძნის სიტყვა აგერ-ძალიან, ისეთივეა რა სთხოვეთ იმპერატორს დალმატებისათვისო!» შერცხვენილ თავებულ დალმატის კერპერის!»

ᲙᲚᲐᲕᲘ ᲐᲠᲐᲑᲣᲚᲘ

◆ შემოგვიშვეს სრულიად დამთავრებენ **ხახვეში სახლს**, რომელსაც ბრეზენტ ქ. ყ. ზუბალაშვილ მემკვიდრეთა მიერ შეწირული ფუთით. ბ-ნი ზუბალაშვილის გაწეწხარჯით სახლი დახურეს «ჩიენბახის» სტუდიით. ასეთ სახურავს ცეცხლი ვერაფერს აკლებს. ხელოვნების ისხარიან ამ სისტემის მასალა. ზუბალაშვილი 10 თუს მანეთად მოუსურვებენ საფრანგეთის ერთ ფირმას, რომელმაც შეშობა ამ ხაზებულად უნდა გაათავა. ამ დღეებში ხელისანები უნდა დაიწყონ პარიზიდან. როგორც ვთქვით, შენობა შეიძლებათ ისეთის ტენის მხრე, მაგრამ წარმოუდგენელია და კითხვების მირთვის გაზვიადებულად ვერ შეუდგებიან. დიდ ყურადღებას აქცევენ როგორც თეატრისა, ისე ოფიტარიის მოწყობას. თეატრის დარბაზში 600 კაცისათვის არის ნაგარაფეული, ხოლო ოფიტარია—200 კაცისათვის.

◆ როგორც გუშინ ვწერდით, უკვე შეიქმნა **ამიერ-კავკასიის სავრაბაო კავკასიაზეს** ხარჯი ელიკვიდის პროექტი. პროექტი ამ გადასახადისას მოელიან 11,932,905 ხარებს. ბაქოდან მოსავალ სამ წელს (1904-1906) საერთოში დარაჯს უნდა მოსპარიდეს 2,835,962 მან. კირჩოც 1904 წელს—1,417,956 მ., 1905 წ.—945,804 მან., 1906 წ.— 172,622 მ. მაიარობის დაწესებულებებს მოსპარიდეს 3,818,790 მ., სავაჭრობილების გამართვისა და შენახვას—307,938 მ., სავაჭრო სკვნი—4,946,638 მ., სახალხო განათლებას—185,652 მ., სამკურნალო საქმეს—1,618,881 მ., საბეითალო საქმეს—111,315 მ. და სხვ. ზემოხსენებული თანხა ხარჯებს ვერ აუვა, ამიტომ განზახულია, როგორც გუშინ ვწერდით, საგზაო საქმისთვის ახალ გადასახადების შემოღება.

◆ კავკასიის უმაღლესმა მთავრობამ საგრაშო თანხიდან **165 ათასი მანეთი გადასცა ვრაშნი მტკვრის ახალ ხიდის ასაგებად.** მუნიციპალურ ბიდის ოვიხის.

◆ ამიერ-კავკასიის რკინის გზების გაგზავნის განმარტების **სანტრალის განმანი-ები.** სანტრალიაში დაიწერეს მალიარითი, ქარიგითი და გულით ავდადეგულებს. სანტრალიაში 200 კაცის ადგილი იქნება, როგორც ამბობენ, სანტრალის ამ ლიტერატურის განსანიან.

◆ როგორც პეტერბურგიდან ვეტყობინებენ, შინაო-მოქმედების სამინისტროს მოწვინებია პროექტი **ეროვნული სამინისტრო სკოლის დაარსების** შესახებ. პროექტი განსაზღვეთილ სახელმწიფოო სამუშაო გადაეცა.

◆ ერიცხის გუნერატორის თავმჯდომარეობით შედგა კომისია. ამ კომისიის დანიშნების უნდა გიწეროთ იმ **ადგილობრივ მეურნეები**, რომელნიც ეწესიანებენ გაგზავნილ გაგრის გამოფენაზე. გაგრაში მცენარეულობის გამოფენა, როგორც ქვეთანებულ ეხსოვებით, გაიმართება შემოდგომაზე.

◆ სამხედრო შტაბის მოსელის, ტაბის გრაფ ბოგდანოვის **შემოგრძნობის** ალეკრაციის გუნერატორის წინაშე, თბილისის, კონსულია მიიეს, რომ მტკვარზე შუშაიანის ზემოდ, ქეთაანის ეპარხიაზე, **ჯაფილ ხიდი** ამ ზაფხულს დაასრულებენ. ამ ხიდის გაკეთებაზე ბრძანებულ ბრძანება შესახებ. გადასახადი ისეთივე იქნება, როგორც ერის ხიდზეა. გუნერატორის განკარგულებით, სიფეროენი გამგეობის ააშენებენ ფიცრის ხიდს ქალაქის გამგეობას აცნობა ამ შეიმდგომის ტოის შესახებ და დაავალა, **პასუხი** უსათოდ პირველ იანვრისდე გაუგზავნოს.

◆ 20 მაისს **გრვის ქვნაზე** ტ. პირუტყვი მეფრველ სახოგადოების. კრების, სხვათა შორის, დაადგინა დააწესოს პირუტყვთა **სამკურნალო** პუნიელების მორიგება. ამასთან ბეითლეს მიეცემით შემოსული 40%. ლაბარაკი ჩამოვიდა ტრამვაის ცხენებზე. ბეეჭდა განაცხადა, რომ ეს ცხენები დიდ წვალებაში არიან, ვაგონში 28 კაცის ადგილია, მაგრამ ზოგიერ 45 კაცს უშეიენენ. კრების დადგინა სახოგადოს გამგეობას, ეს საქმე გაეწესრიგებინა.

◆ **დღეს, 22 მაისს, მაის ფიცობაა.** მაის დღეთის ცკლისაინი მწირეული იქნება საქართველოს ეკლესიაში.

◆ **„ქ. ზ. წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების** წევრთა წლიური კრება მოხდება კვირას, მირეულ იენოს. კრებამ ეხება ვანიშნიების ანგარიშის, სავარიადო ოქროსება და სხვ.

◆ 19 მაის **ტფილისიდან სიღნაღში წა-გიდა** ოლქის სასამართლოს სესხია. სიღნაღიდან სესხია თელავში წაგა და 28 მაის ტფილისს დაბრუნდება.

◆ როგორც ქალქის გამგეობის შეიტყვი, მამეკის სოფლის ბეერ მცხოვრებს **მთელ ეკლესიას ქალქის** მიჩა მზომელს, ბანოსკის მისაკუთრებული ადგილები, აღელს ეგება და წერტილების განსახილველად.

◆ **ხვლ. 23 მაის, წელიწად კრეის** ეკ-ნება სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოების. კრება მოხდება საზოგადოების სადგომში, სადამას 8 საათზე. უნდა განიხილოთ ანგარიშები საზოგადოების და საბალანსო სკოლის. შემდეგ მოხდება საბჭოს ერთის წევრის არჩევნები.

◆ მკითხველებმა უკვე იცით, რომ თვით ამბავითი მორიგება კრების დაიწყო **გუ-ბერნიის მაჩმენიან მცირეის თანამდებობის.** როგორც ჯნე. ოპ". გაიმოგვეკენა, ამ თანამდებობაზე დაუნიშნეთ ნაფუ ვეჭილის თანაშემწე ბ. ი. ყიპიანი.

◆ **მაღის ბერა** ბათუმ. გარეთ არდავინის ოლქშია ყოფილა. იქ ისე იძინა თურმე ბიჭი, რომ ბეერად შენობები დაკეცილა.

◆ მაცილეთ ანგარიში **მეთა-ქვეყნის დამნაშავეთა ბისაქმენების** თა თვეზედ სახოგადოების. ცნობების ხვალ დავბეჭდავთ.

◆ რედაქციამ მიიღო **ბისაკი წიგნები ჯანმრთელობა** და ავადმყოფობა, ექიმის საიპარო გულის ხმიერ მკითხველთან", ექიმის ვასტანე დამპიშნიანის. წიგნები ღირს ერთ შაურად.

◆ წელს ტფილისიდან **გაგზას ამოსა-დებად** გაწეულია **643** კაცი.

◆ **ბანკისთვის გეწერა:** ბორ-ბეით ხვეულის ოთხ სახოგადოებამ —ორ შეიხა, სოფელ ბარისახონი ააყო სოფლის სამხარეთო და ამ ცოტას ხანში ჩენიიციენ ეკლესიებს დაბრუნას. ეს სამხრთველო ფანიშნულია 1000-ზე მეტ კომლისთვის, რომელთაც შენობა 100 თუმნიანად დაფუძნდა.

◆ **გუნერატორის ბრძანებით ქმნ ფუდი** ქალაქის სოფლებით სისწყლებიან სადგომის **შესაკეთებლად.** ამ სადის გაკეთება სახოგადოების ხარჯით ეკეთებინეთ 1 ივნისის.

◆ **21 მაის გიმნაზიის წეკრის ეკზამენაციებს** და სასიხარო შეგრძნობა, **იმპერატორის გან-კრეულები**, დასიდებული სტრატეგიული ადმინი და ლიმანები, რომ ეგი ამ სასიტრულ მდგომარეობაში.

◆ **ავად-ხასის ქნის მეხოვრებს** ისიდორე წულუკიძის ვინცხელის გუნი ტფილისის ქალქის გამგეობას. სწერს, ჩვენი ქნის მეტად დეიდ მდგომარეობაზეა. ამ ქნაში ფონიანეკი არა ვიყავით.

◆ ვიზანდის **გაიტეხილები:** ვიზანდის ხიწოდეს (ქნაის ეკლესიას), რომის ქნის დიაკონი ტოფოთ, თქვენ უკვე სალოცავ ეკლესიად ეკ უნდა ეკლესიად ეკ ეზოში ყოველ საქმის მაინდამე ცხადად სწასს ლაპარაკი დასტური და შენეიერად გამომცხადი გემრიელი საზოგადოებრივი ქადა. გახსოვთ, ფმაწვილები, ჩვენს ეკლესიე ის გელ-პეტრეს ლაპარაკობენ უმაღლეს სასწავლებელზე და მერე კი, როცა ჯერ ეკნეის ყრაზე მიდგა, ეკვლინი როგორ გეკოცნებიენენ და დაფიცებენენ.

რადა დაგიბნეთ... ეხლა მე თავისნეკ გეგუოცნებიენ... ქალებს გაგეიგნ, მაგრამ **შენიერ** ცხოვრების შენიერ, ჩემი თავი მეეც სოციალ სად და მაძიან ეკნიერებაც დაგინერე, ჩემს თავს მე თითონვე ჩავუყენი დიდათო ფეთარ კენეკი და ეხლა ჩემის სამსახურის დღეებს შენიერებენ და მტკიცედ ვამეს გადაწყვეტილი, რომ ამ საქმის პატიოსნად და ერთგულად ეემსახურო. ივე გამძლარ კუნით და თავი-ეულიად იმ თეორეტიკულ ცოდნას გამოვიყენებ სოციალ ცხოვრებაში, რომელიც ამ ხნის განმავლობაში შეეიძინე. გირჩევთ, ჩემი ახალ-გაზრდა მეგობრებიო, ჩემს მაგალითს მიჰყვეთ, თქვენი სასტუქრებიო, ბუღალტრო, ქალაქიდის თამაშობისა და სიცეარულის ამეხსნებენ მთა-დაკიან ქნაზე გვიმი თათრის ფიზეიდ-მეცნიერების ეკნიერებათა ეკნიერებათა ეკნიერებათა

გაზეთების სიტყვით, ეს შუამდგომლობა უმალვე შეწყნარებულ იქნა. დღეიდე რესპუბლიკა არც ერთ ქალს მედიცინის დოქტორის ხარისხი არ მიუღია, ასე რომ ქნი ზესკაია, თუ ეგზაჟენი ნაფოფიერად დაიპრანა, პირველი იქნება.

→ როგორც ფრანგული გაზეთი „მატენ“-ი გადმოგვცემს, ამ დღეების დეპუტიონიდან კონშენგენ წასოსულა „ნიუ იორკ ტერნალის“ წარმომადგენელი, ინგლისის პარლამენტის დეპუტატად ნამყოფი მაკკეი დეგიტა. დეგიტა კონშენგენ დაზარალებულ ემრაგილებს ეწვია დაუბრალოს ნიუ-იორკში შეკრებილი ფული — ერთი მილიონი ფრანკი.

→ რუსის გაზეთს გამეფონებს დაეგზავნათ გზაცა მინისტრის ცირკულიარი სადგურის მოსამსახურეთა შეშობის დროს შემცირების შესახებ. იმ სადგურებზე, სადაც დღე მოძრაობაა, შეშობა 8 საათი უნდა იყოს, ხოლო ცოტა — 12 საათი.

ქართული ენის სახელმძღვანელო

(მ. ა. ჯორჯის სიტყვა წარმოთქმული ქუთაისის ოთხდაოთხმეთე კრებაზე 19 მაისს*)

ჩვ მოგეხსენის ჩვენ, ქართველებს, თუ დღეკარგული დედაენა, ის ენა, რომელსაც ასი მოდგმა გამოუცხოვია ჟ ან, ბატონებო, თუ ნებას მომეკეთებ, ამის შესახებ მინდა მოგილაპარაკოთ.

შესაძე საუკუნეში ქრისტეს მოსვლიდან, როგორც ისტორია ამბობს, გამოგონებენ ქართული ანბანი. ა'შკარაა, ამის შემდეგ, რომ ქართული ენა უფრო მორეულ, ჭაღარა წყობილება. ე. ი. სამ საუკუნეზე ბევრად უფრო ადრე მაშინდელს საქართველოში საწიგნეობათა და კულტურული ენა იყო, როდესაც უკვეთან იცის, რომ ანბანის გამოგონების მხოლოდ შემდეგისდეთ ეს განეთიერებული ენა იწყებეს. საზოგადოება და ასე თუ ისე კულტურული ერის შეკმნა კი ჯერ უძლეის ყოველ სხვა-და-სხვა გამოთქმანი, შემდეგ კილოები. ამ კილოების ურთიერ-ერთ შორის ბრძოლის დროს ერთი იმათგანის და ხდება მთელის ტერიტორიის მცხოვრებთა გრძნობებისა და აზრთა გამომხატველად ენად.

მაგრამ ეს კიდევ ცოტაა: ჩვენ ნება გვაქვს ვსთქვათ, რომ ჩვენი ენა კულტურული და გვიკილიების იყო უწინდეთ საქართველოს გარეშეც. ამას ამტკიცებს ის გარემოება, რომ შემდეგ ნინოს ქრისტეს სარწმუნოების გავრცელება საქართველოში მასთანავე დაიწყო, და, უთუოდ, ქართველ ენაც ეცოდინებოდა. შეითხზ საუკუნის დასაწყისში ქართველებმა მიიღეს ქრისტეს სარწმუნოება და ამ დროიდან ქართველად საღვთო წერილის თარგმნაც იწუება. ვინც ქრისტეს სწარწმუნებას: იქრობს, უთუოდ მიმხედება, რამდენად მეფობო უნდა ყოფილიყო ქართული ენა, რომ გამოეტანა ის დიდებული და განკუნებული იდეები, რაც ქრისტეს მოძღვრებაშია. ამ მორეულ წარსულთიდან დაწყებული ძველ საქართველოს უმთავრესს ღირსებას ის შეადგენდა, რომ დაეწერა ეს ენა და მასთან ერთად მტკიცედ შეეკრა ქრისტეს ქრისტეს მოძღვრება. ამიტომ ქართველ ერს, რომელსაც ქვეყნიერად შეეკრა ქრისტეს ქრისტეს მოძღვრება, მაგრამ ენა არ ჰქონდა, ისეთივე ტრაგიკული ბედი ეწეოდა, როგორც ის ებრაელი, რომელსაც ქრისტე ებრაელად ეწოდა, მაგრამ ებრაული ენა არ ესმოდა.

→ როგორც ფრანგული გაზეთი „მატენ“-ი გადმოგვცემს, ამ დღეების დეპუტიონიდან კონშენგენში წასოსულა „ნიუ იორკ ტერნალის“ წარმომადგენელი, ინგლისის პარლამენტის დეპუტატად ნამყოფი მაკკეი დეგიტა. დეგიტა კონშენგენში დაზარალებულ ემრაგილებს ეწვია დაუბრალოს ნიუ-იორკში შეკრებილი ფული — ერთი მილიონი ფრანკი.

→ რუსის გაზეთს გამეფონებს დაეგზავნათ გზაცა მინისტრის ცირკულიარი სადგურის მოსამსახურეთა შეშობის დროს შემცირების შესახებ. იმ სადგურებზე, სადაც დღე მოძრაობაა, შეშობა 8 საათი უნდა იყოს, ხოლო ცოტა — 12 საათი.

ქართული ენის სახელმძღვანელო

(მ. ა. ჯორჯის სიტყვა წარმოთქმული ქუთაისის ოთხდაოთხმეთე კრებაზე 19 მაისს*)

ჩვ მოგეხსენის ჩვენ, ქართველებს, თუ დღეკარგული დედაენა, ის ენა, რომელსაც ასი მოდგმა გამოუცხოვია ჟ ან, ბატონებო, თუ ნებას მომეკეთებ, ამის შესახებ მინდა მოგილაპარაკოთ.

შესაძე საუკუნეში ქრისტეს მოსვლიდან, როგორც ისტორია ამბობს, გამოგონებენ ქართული ანბანი. ა'შკარაა, ამის შემდეგ, რომ ქართული ენა უფრო მორეულ, ჭაღარა წყობილება. ე. ი. სამ საუკუნეზე ბევრად უფრო ადრე მაშინდელს საქართველოში საწიგნეობათა და კულტურული ენა იყო, როდესაც უკვეთან იცის, რომ ანბანის გამოგონების მხოლოდ შემდეგისდეთ ეს განეთიერებული ენა იწყებეს. საზოგადოება და ასე თუ ისე კულტურული ერის შეკმნა კი ჯერ უძლეის ყოველ სხვა-და-სხვა გამოთქმანი, შემდეგ კილოები. ამ კილოების ურთიერ-ერთ შორის ბრძოლის დროს ერთი იმათგანის და ხდება მთელის ტერიტორიის მცხოვრებთა გრძნობებისა და აზრთა გამომხატველად ენად.

მაგრამ ეს კიდევ ცოტაა: ჩვენ ნება გვაქვს ვსთქვათ, რომ ჩვენი ენა კულტურული და გვიკილიების იყო უწინდეთ საქართველოს გარეშეც. ამას ამტკიცებს ის გარემოება, რომ შემდეგ ნინოს ქრისტეს სარწმუნოების გავრცელება საქართველოში მასთანავე დაიწყო, და, უთუოდ, ქართველ ენაც ეცოდინებოდა. შეითხზ საუკუნის დასაწყისში ქართველებმა მიიღეს ქრისტეს სარწმუნოება და ამ დროიდან ქართველად საღვთო წერილის თარგმნაც იწუება. ვინც ქრისტეს სწარწმუნებას: იქრობს, უთუოდ მიმხედება, რამდენად მეფობო უნდა ყოფილიყო ქართული ენა, რომ გამოეტანა ის დიდებული და განკუნებული იდეები, რაც ქრისტეს მოძღვრებაშია. ამ მორეულ წარსულთიდან დაწყებული ძველ საქართველოს უმთავრესს ღირსებას ის შეადგენდა, რომ დაეწერა ეს ენა და მასთან ერთად მტკიცედ შეეკრა ქრისტეს ქრისტეს მოძღვრება. ამიტომ ქართველ ერს, რომელსაც ქვეყნიერად შეეკრა ქრისტეს ქრისტეს მოძღვრება, მაგრამ ენა არ ჰქონდა, ისეთივე ტრაგიკული ბედი ეწეოდა, როგორც ის ებრაელი, რომელსაც ქრისტე ებრაელად ეწოდა, მაგრამ ებრაული ენა არ ესმოდა.

ბალის ეს ორი სულერა საუკუნე რომ ხელ-უხლებელად დაეტოვებინათ ქართველებისთვის, ჩვენს მეფეებს და მთავრებს ვიდრე წყვეტდეს, ჩვენთვისთანა საქართველოში ერთ-მორწმუნე მეფისთვის და დარწმუნებულიც იყვნენ, რომ ახალი ეგრეთწოდებული დაქვეიდნენ ამ ხალხის ძირიდას განძს. ანბანისადვე მაღალ და ბეშმარიტ ყურადღებით დეფრთოვანებეული იყო ისიც ვინც ამ დედა-ენისა და სარწმუნოებისათვის მრავალ-ტანჯული ერი სამეფოთა მიიღო თავისის მფარველობისა და მხარეგნელობის ქვეშ. ანბანობასაც წმინდა მხრეგნელობით ხელმძღვანელობდენ ისინი, რომელნიც უნივერსიტეტებსა და სხვა უმაღლეს სასწავლებლებში ქართულ ენის კათედრის არსებდნენ.

ისტორიულია და სარწმუნოებრივ მნიშვნელობის გარდა ენის აქვს სხვა, არა ნაკლებ, დიდი მნიშვნელობა ხალხის ცხოვრებისთვის. როგორც შეიცვა არა მარტო სოციალურის, არამედ გარშემო მდებარე უსენო არსებობა ზეგავლენისა, იმ არსებობა, რომელთა შორის დამიშაბი იმდენი და იზრდება,—ენა არის განხორციელების სულიერ და ეკონომიურ ბუნების ამ დაუბლოვებელი სხვა-და-სხვა ვვარ მოელენათა. მხოლოდ ამ ბიწინებით, რომ ოდესმე ერი ენის გარშემო შეიკრა სხვა-და-სხვა ენა ეწოდება.

„ენაში გამოიხატება ხალხის სული და გულითო“, ამბობს ჩუქის ერთი ფილოსოფოსი და სახელმწიფოს მეცნიერ ბორი; ქისტყვა ბროლად ქცეული აზრიანი“, ამბობს მეორე პეკიანი კაცი, ჯდა მისი ხმა სიტყვით შეცვლილ იგივე იქნება, რაც აზრის თვით გულ-ზედ ჩაყვლა“. აზრის სხვა-და-სხვანაის კი დასასრული არა აქვს ფორმით, კონსტრუქციით, სიძლიერით და სიმდიერით, გარშემო მდებარე სულიერ და უსულო არსებათა სხვა-და-სხვანაის მიხედვით, სადაც იგი იბადება და იზრდება. ამიტომ სადენიც ხალხს ბეიის ზეიმზე არავის თვის ისეთი-რიგად წარსულის უარყოფაც და თვის წარსულისადმი სიყვარულის გრძნობის შეძლეთ ვის, არამედ ბუნების წინააღმდეგი ლტოლვილებაც.

ენა ვითარც ჩვენ ვიცით, ეს ის ენაა, რომელსაც ჩვენ ვიცით, ეს ის ენაა, რომელსაც ჩვენ ვიცით, ეს ის ენაა, რომელსა

ѣзда въ Грузію, гдѣ онъ и пробылъ до 1837 г. Въ 1837 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисской гимназіи, а въ 1840 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1850 г. Въ 1850 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1851 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1855 г. Въ 1855 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1856 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1860 г. Въ 1860 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1861 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1865 г. Въ 1865 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1866 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1870 г. Въ 1870 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1871 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1875 г. Въ 1875 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1876 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1880 г. Въ 1880 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1881 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1885 г. Въ 1885 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1886 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1890 г. Въ 1890 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1891 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1895 г. Въ 1895 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1896 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1900 г. Въ 1900 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1901 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1905 г. Въ 1905 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1906 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1910 г. Въ 1910 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1911 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1915 г. Въ 1915 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1916 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1920 г. Въ 1920 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1921 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1925 г. Въ 1925 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1926 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1930 г. Въ 1930 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1931 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1935 г. Въ 1935 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1936 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1940 г. Въ 1940 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1941 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1945 г. Въ 1945 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1946 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1950 г. Въ 1950 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1951 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1955 г. Въ 1955 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1956 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1960 г. Въ 1960 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1961 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1965 г. Въ 1965 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1966 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1970 г. Въ 1970 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1971 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1975 г. Въ 1975 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1976 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1980 г. Въ 1980 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1981 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1985 г. Въ 1985 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1986 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 1990 г. Въ 1990 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1991 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 1995 г. Въ 1995 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 1996 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2000 г. Въ 2000 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2001 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2005 г. Въ 2005 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2006 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2010 г. Въ 2010 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2011 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2015 г. Въ 2015 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2016 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2020 г. Въ 2020 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2021 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2025 г. Въ 2025 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2026 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2030 г. Въ 2030 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2031 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2035 г. Въ 2035 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2036 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2040 г. Въ 2040 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2041 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2045 г. Въ 2045 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2046 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2050 г. Въ 2050 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2051 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2055 г. Въ 2055 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2056 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2060 г. Въ 2060 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2061 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2065 г. Въ 2065 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2066 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2070 г. Въ 2070 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2071 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2075 г. Въ 2075 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2076 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2080 г. Въ 2080 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2081 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2085 г. Въ 2085 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2086 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2090 г. Въ 2090 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2091 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2095 г. Въ 2095 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2096 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2100 г. Въ 2100 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2101 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2105 г. Въ 2105 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2106 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2110 г. Въ 2110 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2111 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2115 г. Въ 2115 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2116 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2120 г. Въ 2120 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2121 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2125 г. Въ 2125 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2126 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2130 г. Въ 2130 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2131 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2135 г. Въ 2135 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2136 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2140 г. Въ 2140 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2141 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2145 г. Въ 2145 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2146 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2150 г. Въ 2150 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2151 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2155 г. Въ 2155 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2156 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2160 г. Въ 2160 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2161 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2165 г. Въ 2165 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2166 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2170 г. Въ 2170 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2171 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2175 г. Въ 2175 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2176 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2180 г. Въ 2180 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2181 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2185 г. Въ 2185 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2186 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2190 г. Въ 2190 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2191 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2195 г. Въ 2195 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2196 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2200 г. Въ 2200 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2201 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2205 г. Въ 2205 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2206 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2210 г. Въ 2210 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2211 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2215 г. Въ 2215 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2216 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2220 г. Въ 2220 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2221 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2225 г. Въ 2225 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2226 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2230 г. Въ 2230 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2231 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2235 г. Въ 2235 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2236 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2240 г. Въ 2240 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2241 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2245 г. Въ 2245 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2246 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2250 г. Въ 2250 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2251 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2255 г. Въ 2255 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2256 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2260 г. Въ 2260 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2261 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2265 г. Въ 2265 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2266 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2270 г. Въ 2270 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2271 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2275 г. Въ 2275 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2276 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2280 г. Въ 2280 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2281 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2285 г. Въ 2285 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2286 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2290 г. Въ 2290 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2291 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2295 г. Въ 2295 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2296 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2300 г. Въ 2300 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2301 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2305 г. Въ 2305 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2306 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2310 г. Въ 2310 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2311 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2315 г. Въ 2315 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2316 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2320 г. Въ 2320 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2321 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2325 г. Въ 2325 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2326 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2330 г. Въ 2330 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2331 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2335 г. Въ 2335 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2336 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2340 г. Въ 2340 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2341 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2345 г. Въ 2345 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2346 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2350 г. Въ 2350 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2351 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2355 г. Въ 2355 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2356 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2360 г. Въ 2360 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2361 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2365 г. Въ 2365 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2366 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2370 г. Въ 2370 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2371 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2375 г. Въ 2375 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2376 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2380 г. Въ 2380 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2381 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2385 г. Въ 2385 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2386 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2390 г. Въ 2390 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2391 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2395 г. Въ 2395 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2396 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2400 г. Въ 2400 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2401 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2405 г. Въ 2405 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2406 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2410 г. Въ 2410 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2411 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2415 г. Въ 2415 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2416 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2420 г. Въ 2420 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2421 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2425 г. Въ 2425 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2426 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2430 г. Въ 2430 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2431 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2435 г. Въ 2435 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2436 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2440 г. Въ 2440 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2441 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2445 г. Въ 2445 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2446 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2450 г. Въ 2450 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2451 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2455 г. Въ 2455 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2456 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2460 г. Въ 2460 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2461 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2465 г. Въ 2465 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2466 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2470 г. Въ 2470 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2471 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2475 г. Въ 2475 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2476 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2480 г. Въ 2480 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2481 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2485 г. Въ 2485 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2486 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2490 г. Въ 2490 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2491 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2495 г. Въ 2495 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2496 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2500 г. Въ 2500 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2501 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2505 г. Въ 2505 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2506 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2510 г. Въ 2510 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2511 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2515 г. Въ 2515 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2516 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2520 г. Въ 2520 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2521 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2525 г. Въ 2525 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2526 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2530 г. Въ 2530 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2531 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2535 г. Въ 2535 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2536 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2540 г. Въ 2540 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2541 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2545 г. Въ 2545 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2546 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2550 г. Въ 2550 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2551 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2555 г. Въ 2555 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2556 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2560 г. Въ 2560 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2561 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2565 г. Въ 2565 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2566 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2570 г. Въ 2570 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2571 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2575 г. Въ 2575 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2576 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2580 г. Въ 2580 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2581 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2585 г. Въ 2585 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2586 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2590 г. Въ 2590 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2591 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2595 г. Въ 2595 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2596 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2600 г. Въ 2600 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2601 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2605 г. Въ 2605 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2606 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2610 г. Въ 2610 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2611 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2615 г. Въ 2615 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2616 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2620 г. Въ 2620 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2621 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго кадетскаго корпуса, гдѣ и оставался до 2625 г. Въ 2625 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго училища, а въ 2626 г. былъ переведенъ на должность директора Тифлисскаго института благородныхъ дѣвицъ, гдѣ и оставался до 2630 г. Въ 2630 г. онъ былъ назначенъ директоромъ Тифлисскаго Александровскаго учил